

érdeklődők örömmel fogadtak bennünket, dicsérték törekvéseinket és a gyermekek viselkedését.

Utunk vége előtt a diósi cukrászdában még megálltunk egy kis sütitésre is. A szülők öröme pontosan és épségben érkezünk haza sok-sok élménnyel tarsolyunkban.

Ez a négynapos program ismét közelebb hozott bennünket, bakancsosokat nemzetünk történelméhez, a természet-hez és egymáshoz.

Hazatértünk után örömmel és büszkeséggel fogadtuk azt a hírt, hogy a Természetjáró Fiatalok Szövetsége által meghirdetett „Öseink nyomán” című millenniumi túramozgalomban elsőként értük el az országban az aranyfokozathoz szükséges szintet. Akikkel ezt sikerült megvalósítanunk, azok tanúsíthatják, hogy ez a szép feladat egyáltalán nem volt könnyű dolog.

Várhelyi Miklós

JÁTÉKVAALKÁD AZ ISKOLÁBAN

2000. november 18.

Nagyon örültünk annak, hogy új tagjaink közül is sokan eljöttek erre a rendezvényünkre. Volt, aki magával hozta kisebb testvérét és édesanyját is. Szeretnénk a jövőben több olyan programot szervezni, ahol több generáció, gyermek, szülő és nagyszülő is együtt tölthetné szabadidejét.

Ezt a játékkavalkádot már hagyományosan az ifivezetők szervezik és vezetik le a gyerekek részére. Idén is így volt. A frappáns játékok és ötletek mellett a hagyományos körjátékok és a tombola húzása is nagy sikert aratott. Észre sem vettük, milyen hamar ránk sötétedett. Sajnos abba kellett hagynunk a játékot, és csak a vigasztalta a résztvevőket, hogy a december még sok közös programot tartogat számukra.

A búcsúzásnál már mindenki a következő heti cirkuszi előadásról és a téli tábor terveiről beszélgetett. Bizony, lassan a 2000. év végére érünk!

MI VAN A PUTTONYBAN?

A Fővárosi Nagycirkusz ünnepi előadására november 27-én került sor. Tárnokról 200 diákunkat tudtuk elvinni az előadásra. A kedvezményes ajándékműsort idén is a Magyar Úttörők Szövetsége rendezte meg részünkre. Sok látványos produkciónak lehettünk szemtanúi, de most is a bohócok és a gyönyörű állatok voltak a gyerekek kedvencei. Az ajándékosztás és a tagkártya sorsolás is érdekes színfoltja volt ennek a délutánnak. Ez a program már a Téli tábor puttonyának első meglepetését hozta el számunkra.

KARÁCSONYI MŰVÉSZETI GÁLA DÉLEGYHÁZÁN

2000. december 16.

Délegyházára utaztunk a Pest megyei úttörők hagyományos ünnepi programjára. A nap folyamán ragyogó napsütéses időjárás fogadott bennünket, no meg a másik 6 úttörőcsapat tagjai.

Persze ne feledkezzünk meg a házigazdáinkról sem! A program érdekében megmozdult a falu apraja-nagyja. A

A Bara együttes műsorát Nagy Ferenc, iskolánk igazgatója ismerteti

Hogyan is kell ezt csinálni? A kézműves technikákat a kicsik az idősektől tanulhatták meg. Oroszi Erzsébet, Kolter Zsuzsanna és Rátkay Vivien alkotás közben

nyugdíjasklub tagjai felajánlásaikkal és a kézműves foglalkozások vezetésével segítettek. Ők tüsténkedtek a büfében is. Sokféle, már-már elfeledett technikát tanulhattunk meg ezen a napon.

Reméljük, a gyermekeknek sikerült örömet szerezniük családtagjaiknak a saját kezükkel, szeretettel készített ajándékokkal. A sok lehetőségből még napokig válogathattunk volna, de megjött a Téli tábor, és a krampuszok segítségével személyesen adta át ajándékait a résztvevőknek.

A kellemes időjárás kedvezett a környezetvédelmi akadályverseny megrendezésének. Nagy örömeinkre a tárnoki lányok egyik csapata, a Viperák nyerték meg a versenyt, de a többiek is remekül helyt álltak. A délelőtti folyamán volt településismereti portya is. Az állomásokon begyűjtött betűkből, melyeket a faluban élő lakosok segítségével tudtak a gyerekek begyűjteni, egy jelmondatot lehetett kirakni, mely így szólt: „ÚTTÖRŐK A BARÁTSÁGOS HARMADIK ÉV-EZREDÉRT!”

A délutáni karácsonyi gálaműsorral a megyében működő úttörőcsapatok ajándékozták meg egymást és Délegyháza idős lakóit. Tárnokról ebben az évben is a Bara népzenei együttes magas színvonalú és bensőséges hangulatú koncertje kápráztatta el a kétszáznál is több vendéget. A műsor hátralévő részében volt betlehemes játék, táncszámok, ének, zene és akrobatika. Megható és szép órákat töltöttünk el barátaink társaságában.

Így készültek és ajándékozták meg egymást a különböző generációk ezen a decemberi szombaton.

Igaz, hogy a Téli tábor ezen a napon a havas tájjal adóst maradt, de reméljük, a téli táborozásunkra majd bepótolja!

Várhelyi Mária

TÉLI TÁBOR A BÖRZSÖNYBEN

2000. december 27–30.

Az évezred utolsó programjára hatalmas csomagokkal érkeztek a gyerekek. Jól felkészültek arra, hogy nagy hideg esetén se legyen gondjuk. A telepakolt autóbusszal vidáman indultunk meg a várva várt közös kalandra.

Ötödik téli táborunkat Börzsönyligeten, a Dunakanyar egyik legszebb táján rendeztük meg. A Pest Megyei Gyermek- és Ifjúsági Alapítvány ebben az évben jutott a remek táborhely tulajdonához, majd barátságossá, otthonossá tette a természetet kedvelők részére. Mi az első között próbálhattuk ki, és igazán elégedettek lehettünk. Külön örömet jelentett számunkra, hogy programunkat pályázati támogatásban részesítette a Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Közalapítvány, a Gyermek és Ifjúsági Alapprogram, a Közép-magyarországi Regionális Ifjúsági Szolgáltató Iroda és Pest Megye Önkormányzatának Ifjúsági és Sportbizottsága. Ennek köszönhető, hogy a programra elvihettük azokat a gyermekeket is, akik az eddigi turisztikai és hagyományörző tevékenységek során ki-

emelkedő teljesítményt nyújtottak, s az elnyert támogatás csökkentette a családokra háruló költséget.

Hagyományainkhoz híven most is igyekeztünk sokszínű tevékenységet szervezni a program idejére. Először az 1848–49-es események és Kossuth Lajos emlékére Budapest XIII. kerületi városházánál álltunk meg. Lefényképeztük a szép klasszicista épületet és az itt folyó csatákban elesettek tiszteletére állított emléktáblát. Az épület egyik termében elhelyezett Kossuth-mellszoborhoz nem sikerült bejutnunk, helyette Gödön álltunk meg a vörös kőből faragott hasonló alkotásnál. Természetesen bélyegeztünk is Kossuth-túras pecsételős füzetünkbe.

Vácon a híres Hétkápolnánál és az 1849-es ütközet emlékművénél kaptak felderíteni való feladatot a gyerekek. Csak a legélesebb szeműek fedezték fel a templom falában a szabadságharcból itt maradt ágyúgolyót. A székesegyház freskóit és az első magyar vasútvonal végállomását is megtekintettük ezen a délelőttön. Kora délutánra értünk a kismarosi Patak vendéglőbe, ahol az ebédet és vacsorát készítették számunkra. Innen csak egy ugrásnyira volt szálláshelyünk, ahol a berendezkedés után környezetvédelmi vetélkedőt rendeztünk az öntevékenyen kialakult csoportok részére. Az est folyamán ünnepélyesen adtuk át tagjainknak az Őseink nyomában túrazsargon arany fokozatú jelvényeit. A Természetjáró Fiatalok Szövetsége millenniumi túraversenyén az országban először a mi bakkancsos szakosztályunk érte el ezt a szép eredményt.

A díjkiosztás után még sokat játszottunk, és volt közös dalnulás is. Utána jólesett nyugovóra térni a szépen felújított szobákban.

A reggelit magunknak készítettük. Mondhatom, finom volt. Köszönet érte Kapitány Gábornak, Fekete Zoltánnak, Faragó Tamásnak, Berczi Lászlónak és Polacsek Jánosnak. Ők voltak az önkéntes szakácsmesterek, és úgy belejötték, hogy nem is adták át a helyüket senkinek a program végéig.

Nem csak itt látszott meg a gyerekek talpraesettsége. A túrára egykettőre összeállították saját felszerelésüket, szobájukat rendben hagyták, és segítettek a kisebb vagy kezdő társaiknak is az előkészületekben.

Ezeréves emlékeink nyomában indultunk útnak. Nagymaroson, Zebegényen és Szobon át jutottunk el Márianosztrára, a pálos szerzetesek XIII. században épített gótikus templomába. Fialat szerzetes házigazdánk szépen mesélt a templomról és rendjük történetéről, mely sok megpróbáltatáson ment keresztül a történelem során. A gyerekek lelkét mégis a szeretet fontosságáról szóló szavai érintették meg legjobban. Megdöbbenő volt a kontraszt, hiszen a szeretet templomának egyik fala közös a szögesdróttal ellátott fegyházzal, mely-

ben jelenleg is nyolcszázan raboskodnak. Jó lett volna, ha annak idején az ő kezüket is megfogta volna valaki, s időben megmutatták volna nekik az emberséges élet útját!

Az épület falán olvasható emléktáblából kiderült, hogy minden kornak voltak áldozatai. Csak remélhetjük, hogy a mi gyerekeink egy igazságos és teljesen szabad országban élhettek le felnőtt éveiket.

Utunk az Ipoly folyó mentén vitt Nagyörzsönyig, a régi, aranyat is bányászó település felé. Először az Árpád-kori erődtáplom falait csodáltuk meg. Itt szalagháborút játszottunk, melynek a visszavágóját is kikönyörögték a lelkes lovagként küzdő gyerekek. Láthattuk a még működőképes vízimalmot, és a benne kialakított múzeumot is.

A nap legszebb pillanatait a Duna–Ipoly torkolatához szervezett túra hozta el számunkra. A táj még így a téli kopotabb színeivel is elkápráztatott bennünket. Méltán lett ez a vidék hazánk legújabb nemzeti parkja. A kavicsos kacsázás el-sajátítása és a kagylóhéjgyűjtés a tiszta homokfövényen már csak a hab volt a tortán. Fáradtan, de élményekkel gazdagon értünk haza estére. A meglepetés ekkor következett: az ifivezetők vidám, játékos vetélkedőt szerveztek a fiúk és a lányok csapata között, és közben névnap köszöntésre és sütitésre is volt időnk. A hatalmas versengés a második évezredben igazságos döntetlennel zárult.

Hosszú túránkra jól felkészültünk, és a reggeli indulás előtt a kiterített Börzsöny térkép előtt megbeszéltük haditervünket. Mindenki látta, hogy a Királyrét és a Magas-Tax közötti útvonal milyen hosszú, és a szintvonalak elég sűrűn követik egymást. A 739 méteres szint elérése téli időben még nagyobb kitartást kívánt. Mi megtettük az utat, és fent, a fenyőkkel övezett gyönyörű réten még egy kidobós versenyre is jutott a gyerekek erejéből. A legkisebbek is kiállták a próbát, és útközben a természet megannyi csodájával találkozhattak. Láthattuk a tölgyesek átmenetét a gyertyánba és a bükkbe, majd megérkeztünk a fenyők övezetébe is. Közben tisztavízű hegyi patakokat, meredek sziklafalakat, madarakat és tövestől kidőlt hatalmas fákat hagytunk magunk mögött. Az alacsonyan szálló felhők fölé is eljutottunk, és sötétedés előtt eredeti túratervünket betartva leértünk autóbuszunkhoz. Útba esett Szokolya, ahol megnézhetjük a Mátyási Ádám Emlékházat is. A festőművész a falu szülőtte volt, alkotásai között – melyet a XVIII. század uralkodójáról készített – örömmel fedeztük fel iskolánk névadója, II. Rákóczi Ferenc híres portréját is.

Este értékeljük a táborban végzett munkát, tervezgettük a jövő évi programjainkat, és gyertyafény mellett énekelve búcsúztunk a táborból és a millenniumi évtől. Az évezred utolsó közös kalandja a tárnoki természetjárást kedvelő úttörőkkel emlékezetesen szép élményt adott valamennyiünknek. Hitet a közös munka folytatására, hiszen a harmadik évezredben is szükségük lesz a gyerekeknek hasonló élmények átélésére, befogadására.

Várhelyi Mária

Boldog és barátságos harmadik évezredet kívánunk minden kedves olvasónknak!

A márianosztrai pálos kolostorban meghallgattuk a szerzetesrend történetét

Az Őseink nyomában túrazsargon aranyfokozatú plakettje és a jelvényeink

